

handlingsforløbet. Der er ikke én levende sjæl, der kunne gå imod det. Og at der både skal være økonomisk og politisk tilknytning i perioden før medlemskab, er der ikke nogen, der vil sige noget imod, for selvfølgelig skal der det. Og at strategien skal basere sig på DUPI-rapporten om europæisk stabilitet. Selvfølgelig skal den det. Og at EU's støttemidler skal anvendes til at lette vejen til medlemskab. Jamen det er jo dét, vi alle sammen altid har talt om. Og at man skal informere Folketingets Europaudvalg er så naturligt, at det ikke engang burde stå i et motiveret dagsordensforslag. Jeg mener i øvrigt, at det fremgår af princippet for hele Europaudvalgets arbejdsområde.

Så det er ikke, fordi vi kan have noget som helst imod den foreslåede dagsorden. Jeg vil bare så gerne vide: Hvad er det, de partier vil med den foreslåede dagsorden, som vi ikke har allerede? Eller er det, fordi de partier erkender, at man ikke er kommet længere end til, at man tænker tanker? Som jeg kan forstå på hr. Ove Fich, så tænker Socialdemokratiet tanker i enrum. Jeg ved ikke, om det er Socialdemokratiet, eller det er hr. Ove Fich, der tænker tanker i enrum.

Jeg synes i virkeligheden, det er lidt tarveligt over for de lande, der har sat så meget på spil for at opnå markedsøkonomi, for at opnå demokrati, og for at opnå den verden, som vi andre har været så stolte af i så lang tid, at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, der ikke siger en lyd. Fremskridtspartiet vil ikke stemme imod en sådan dagsorden, for det ser vi ikke nogen grund til, og vi kunne såmænd lige så godt stemme for, men helt ærligt, så savner vi stadig væk, at sløret løftes for, hvad regeringen gerne vil, men måske regeringen foretrækker at tænke tanker, indtil de andre har bestemt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg lyttede med stor interesse til Fremskridtspartiets tale her, og jeg må sige, at jeg er meget, meget forvirret, hvis jeg skal finde ud af, hvad Fremskridtspartiet mener om selve EU-udvidelsen, for på den ene side er man positiv, og på den anden side siger man stort set, at det ikke kan lade sig gøre, og man giver ingen meldinger om, at man politisk er indstillet på at sikre, at man får ændret strukturfondene og ændret landbrugspolitikken. Jeg synes, det er interessant at høre fru Annette Just stå her og nærmest forsvare den planøkonomiske landbrugspolitik, vi har i EU i dag.

Det, vi andre er gået ind i, og det, vi er i gang med at forandre i en mere liberalistisk retning, er netop landbrugspolitikken, og jeg troede faktisk, at Fremskridtspartiet kunne støtte sådan noget.

Hvad er det egentlig, Fremskridtspartiet vil ud over at slå ud med hånden til højre og venstre? Lidt på den ene side og lidt på den anden side. Går man ind for udvidelsen? Er man også parat til at finde de midler, der skal til, for at udvidelsen kan realiseres inden for de næste 5-7 år? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Kent Kirk: Helt ærligt, nu har vi gennem de sidste 2 år haft disse debatter, og det er endnu ikke gået op for hr. Kent Kirk, at vi går ind for udvidelsen. Er det heller ikke gået op for hr. Kent Kirk, at vi har sagt, vi skal have denne landbrugsreform igennem, således at der ikke skal gives tilskud? Det, jeg ankede over, var, at hr. Kent Kirk sagde: Ih, vi behøver sandelig også bare at lave lidt om på tilskuddene, sådan at vi giver dem til østlandene. Det er dér, jeg siger: Nej, det går ikke sådan. Vi skal ikke have tilskud. Og derfor brugte jeg netop eksemplet med WTO, som siger, at alle de tilskud skal fjernes.

Jeg er nødt til at gøre det kort, for vi har ikke så mange minutter til svaret, men jeg tror, at selv hr. Kent Kirk har forstået det, selv om det er så kort.

Keld Albrechtsen (EL):

I det forslag til motiveret dagsorden, som hr. Steen Gade fremsatte, og som et stort flertal i Folketinget står bag, kan man jo glæde sig over de første 2½ linje. Jeg tror, alle vil kunne tilslutte sig, Enhedslisten vil i hvert fald, »... at nedbrydningen af efterkrigstidens politiske, økonomiske og sociale skel er den vigtigste europæiske dagsorden i de kommende år«, men fra det komma er jeg nødt til at sige, at det går systematisk galt ned gennem dagsordenen. Hvis vi kunne være enige om at tage de første 2½ linje, tror jeg, man kunne få en meget bred dagsorden igennem her i Folketinget.

Det, som jo er problemet, er, at når man gennemfører en udvidelse på de betingelser, som skitseres, vil det, man i Bruxelles kaldte første runde – og det vil formentlig også blive sidste runde, for længere vil økonomien trods hr. Kirks og hr. Ove Fichs påstande om det modsatte ikke række, så resten af landene vil komme til